

РЕШЕНИЕ

№ 645

гр. Стара Загора, 13.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**РАЙОНЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, VII-МИ ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на шестнадесети юни през две хиляди
двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Свилен Жеков

при участието на секретаря Анастасия П. Балабанова
като разгледа докладваното от Свилен Жеков Гражданско дело №
20235530101973 по описа за 2023 година

и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 103 - 257 от Гражданския процесуален
кодекс /ГПК/.

Предявени са обективно и субективно съединени осъдителни иски с
правно основание чл. 430, ал.1 ТЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД по отношение на Договор
№ **** за Кредитна карта тип Revolving от ***** г., с общи дължими
суми по договора в размер на 172,84 лв. главница и 190,91 лв. обезщетение за
забава за периода от ***** г. до 24.08.2022 г., както следва: **1/** по
отношение на ответника Д. П. Г. за заплащане на сумата от **86,42 лв.**
представляваща 1/2 част от дължима главница /172,84 лв./, ведно със
законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на исковата
молба до окончателното плащане, и сумата в размер на **95,46 лв.**
представляваща 1/2 част от дължими лихви за забава по договора за кредит за
периода от ***** г. до 24.08.2022 г. /190,91 лв./ и **2/** по отношение на
ответника Т. П. Г. за заплащане на сумата от **86,42 лв.** представляваща 1/2
част от дължима главница /172,84 лв./, ведно със законната лихва върху тази

сума, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното плащане, и сумата в размер на **95,46 лв.** представляваща 1/2 част от дължими лихви за забава по договора за кредит за периода от ***** г. до 24.08.2022 г. /190,91 лв./.

Ищецът „Уникредит Булбанк“ АД твърди, че с наследодателя на ответниците П. Т. Г. на ***** г., в гр. Стара Загора, ищецът „Уникредит Булбанк“ АД сключили Договор № **** за Кредитна карта тип Revolving от ***** г., по силата на който ищецът издал на кредитополучателя Кредитна карта MasterCard Standard и му е предоставил банков кредит под формата на кредитен лимит с разрешен размер от 500,00 лв., при месечен лихвен процент в размер на 1,6% съгласно чл. 3.1 от договора за кредит и с минимална погасителна вноска в размер на 15,00 лева, съгласно чл. 4.1 от договора за кредит, а кредитополучателят се е задължил да върне ползвания кредит, ведно с начислените лихви, такси, комисионни и други разходи, в предвидените в договора за кредит срокове, с първоначално определен краен срок за погасяване на кредита съгласно чл. 4.2 от договора за кредит - до 30.11.2010 г., който впоследствие е продължен по реда на чл. 10.2 от договора за кредит - до ***** г., след която дата кредитът се считал за изцяло изискуем, поради настъпване на падежа за погасяване на задължението. Считано от ***** г. кредитополучателят изпаднал в забава за плащането на дължимите суми по договора за кредит, като до ***** г. не е заплатил дължимите погасителни вноски за месеците 10.2014 г., 11.2014 г. и 12.2014 г., поради което и на основание чл. 13 във вр. с чл. 13.1.1 от Договор № **** за Кредитна карта тип Revolving от ***** г., вземането на ищеца било обявено за изцяло предсрочно изискуемо поради неплащане на падежа което и да е от изискуемите задължения по договора за дължима сума, лихви, такси и разноски. Впоследствие, на ***** г. е изтекъл и крайният срок за погасяване на кредитното задължение, определен в чл. 4.2 във вр. с чл. 10.2 от Договор № **** за Кредитна карта тип Revolving от ***** г., поради което кредитът бил изцяло просрочен и изискуем.

На ***** г., чрез ЧСИ И. Б., рег. № *** в ****, с район на действие – ***** окръжен съд, ищецът изпрати до кредитополучателя П. Т. Г. покана за доброволно изпълнение, с цел да го уведоми за настъпилата изискуемост на вземанията. С писмо изх. №***** г. съдебният изпълнител уведомил ищеца, че адресатът П. Т. Г. е починал. Тъй като задълженията по договора за

кредит не били погасени до датата на подаване на исковата молба ищецът намира, че следва да се ангажира отговорността на наследниците на починалото лице, като е необходимо те да са приели наследството по някой от начините, посочени в чл. 49 и чл. 51 от Закона за наследството /ЗН/. На ищеца първоначално не били известни нито датата на смъртта на кредитополучателя, нито лицата, призовани към наследяване след неговата смърт, предвид строго личния характер на тези данни, като впоследствие уточнява /молба от 21.09.2022 г./, че наследниците на починалия кредитополучател са Д. П. Г. /съпруга/ и Т. П. Г. /син/. По отношение на твърдяното наследствено правоприемство сочи, че е извършил справка в Имотния регистър и установил, че призованите към наследяване лица /ответници/ са извършили приемане по реда на чл. 49, ал. 2 ЗН на наследството, останало след смъртта на наследодателя им, тъй като с Нотариален акт № ***** г. по описа на Нотариус М. И. с рег. № *** в НК, с район на действие ***** Районен съд, вписан с вх. рег. № ***** г., Акт № ***** г. по описа на СВ - Стара Загора, на ***** г. наследодателят на ответниците – П. Г., е придобил чрез покупко-продажба недвижим имот, описан в нотариалния акт. Впоследствие, след смъртта на наследодателя, ответниците, като негови наследници, са се разпоредили с този недвижим имот, като на ***** г. са го продали на трето лице с Нотариален акт № ***** г. по описа на Нотариус М. И. с рег. № *** в НК, с район на действие ***** Районен съд, вписан с вх. рег. № **** от ***** г., Акт № ***** г. по описа на СВ - Стара Загора. По описания начин ответниците са извършили действия на разпореждане с наследствено имущество, които по несъмнен начин установяват извършеното от тях по реда на чл. 49, ал. 2 ЗН мълчаливо приемане на наследството, останало след смъртта на наследодателя им.

Моли съда да постанови решение, с което да осъди ответниците Д. П. Г. и Т. П. Г. да заплатят на ищеца, сумата в общ размер на 363,65 лева, от която сума в размер на 172,84 лева - главница по Договор № **** за Кредитна карта тип Revolving от ***** г., ведно със законната лихва върху главницата, считано от датата на подаване на настоящата искова молба до окончателното изплащане на сумата, и сума в размер на 190,91 лева - дължими лихви за забава за периода от *****г. до 24.08.2022г., като изяснява, че с оглед разпоредбата на чл. 5, ал. 1 ЗН и на разпоредбата на чл. 9, ал. 1 ЗН уточнява

петитума на исковата молба по отношение на всеки ответник, както следва: да се осъди първия ответник Д. П. Г., да заплати на ищеца „УниКредит Булбанк“ АД, съобразно дела си от наследството на П. Т. Г., следните суми, дължими по Договор № **** за Кредитна карта тип Revolving от ***** г., а именно: сумата в размер на 86,42 лева - 1/2 част от дължима главница, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане, и сумата в размер на 95,46 лева - 1/2 част от дължими лихви за забава по договора за кредит за периода от *****г. до 24.08.2022г.; да се осъди втория ответник Т. П. Г., да заплати на ищеца „УниКредит Булбанк“ АД, съобразно дела си от наследството на П. Т. Г., следните суми, дължими по Договор № **** за Кредитна карта тип Revolving от ***** г., а именно: сумата в размер на 86,42 лева - 1/2 част от дължима главница, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното ѝ изплащане, и сумата в размер на 95,46 лева - 1/2 част от дължими лихви за забава по договора за кредит за периода от ***** г. до 24.08.2022 г.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от адв. Г. И., назначена за особен представител на ответниците, в който заема становище за неоснователност на исковете. Сочи, че след смъртта на П. Т. Г., неговите наследници в случай, че са приели наследството му, са отговорни за всичките му задължения. Дори и да се приеме становището на ищеца, че ответниците реда на чл. 49, ал. 2 ЗН са приели наследството на своя родственик П. Т. Г., то тогава до завеждането на делото на 30.08.2022 г. е изтекъл давностният петгодишен срок, а именно период повече от осем години и предявените осъдителни искове следва да бъдат отхвърлени, вкл. и акцесорните претенции за изтекли лихви. Безспорно от предоставените от ищцовото дружество доказателства се установявало, че същото се е опитало да връчи на починалото лице П. Т. Г. покана за доброволно изпълнение по чл. 60, ал. 2 ЗКИ чрез ЧСИ И. Б. с район на действие ***** окръжен съд. Поканата не е била връчена и върната на 15.12.2020 г. с отбелязване, че лицето е починало. Това действие по никакъв начин не влияело върху броенето на давностния срок и до това прави възражение, че задълженията на починалия П. Т. Г. са погасени по давност и предявените искове спрямо ответниците следва да бъдат отхвърлени. Дори и да се приеме, че давността започвала да тече от датата на забава на процесите парични задължения т.е.

от ***** г., то отново е изтекъл петгодишния давностен срок и исковете следва да бъдат отхвърлени.

В съдебно заседание, ищецът, редовно призован, не се явява и не се представлява. Депозира молба, чрез процесуален представител - адвокат с която заявява, че поддържа исковата молба и няма възражения по доклада. Моли съда да уважи предявения иск и да му присъди направените разноски.

В съдебно заседание ответникът редовно призован, не се явява и не се представлява. Депозира молба, с която заявява, че оспорва иска като неоснователен и моли за неговото отхвърляне.

Съдът, след като взе предвид становищата на страните, прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съобразно изискванията на чл. 235, ал. 2 ГПК, приема за установено от фактическа страна следното:

За основателността на претенцията в тежест на ищеца е да установи, че между страните е налице валидно облигационно отношение, по договор за кредитна карта тип Revolving № ****/***** г., по силата на което е предоставил на ответника парични суми за периода от ***** г. до ***** г., както и надлежно обявената предсрочна изискуемост на кредита на ***** г., респ., че крайният срок на договора е настъпил на ***** г.

От представените и приети като писмени доказателства договор за кредитна карта тип Revolving № ****/***** г. /л. 10-13 от делото/, Общи условия към него /л. 14-16 от делото/, се установява, че на ***** г. „Уникредит Булбанк“ АД и П. Т. Г. са сключили договор за кредитна карта тип Revolving с разрешен кредитен лимит от 500,00 лв.

Съгласно представения по делото договор за кредитна карта тип Revolving № ****/***** г. /л. 10-13 от делото/, сключен между „Уникредит Булбанк“ АД и наследодателя на ответниците /починал на ***** г. и оставил за свои наследници ответниците – така удостоверение за наследници - л. 61 от делото/, страните са уговорили предоставяне на кредитен лимит в размер на 500,00 лв., с годишен лихвен процент 1,6%, и минимална погасителна вноска от 15,00 лв., с краен срок на погасяване – 30.11.2010 г., впоследствие удължен до ***** г. по реда на т. 10.2 от ОУ на ищеца, **като още тук следва да се посочи, че доказателства установяващи продължаването на договора за кредитна карта след**

30.11.2010 г. от страна на ищеца съгласно т. 10.2. от ОУ не са представени. Не са представени и доказателства за обявена на наследодателя на ответниците предсрочна изискуемост на кредита.

Представена е по делото покана за доброволно изпълнение от ***** г. отправена от пълномощник на ищеца до наследодателя на ответниците П. Т. Г., **която не е била получена от него**, тъй като към този момент П. Т. Г. вече е бил починал – още през 2014 г. /вж. писмени доказателства - л. 17-19 от делото, също и пълномощни - л. 20-35 от делото, вкл. заповед от 22.05.2019 г. - л. 37-38 от делото/.

С договор за покупко-продажба обективиран в нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № ***** I, рег. № *****, дело № ***** г. /л.64-66 от делото, вж. в тази връзка и служебно известното на съда определение № 22.12.2014 г. на Старозагорски районен съд по ч.гр.д. № 5259/2014 г., с което се разрешава тази сделка/ **ответниците са се разпоредили с ½ ид. част от описания в нотариалния акт недвижим имот, която са придобили по наследство от своя наследодател П. Т. Г. /собственик на ½ ид. част от недвижимия имот съгласно нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № ***** г., л. 62-63 от делото/.** Също от служебно известното на съда определение № 2778/02.10.2014 г. на Старозагорски районен съд по ч.гр.д. № 4204/2014 г. се установява, че съдът е дал разрешение на непълнолетния към 2014 г. Т. Г. със съгласието на своята майка Д. Г. да изтегли парична сума от детски влог и да закрие сметката.

При така установената фактическа обстановка, Старозагорски районен съд прави следните правни изводи:

„Уникредит Булбанк“ АД представлява финансова институция по смисъла на чл. 3, ал. 2 ЗКИ, поради което може да отпуска заеми със средства, които не са набавени чрез публично привличане на влогове или други възстановими средства, което е налице в случая. Това определя дружеството като кредитор по смисъла на чл. 9, ал. 4 ЗПК.

Уважаването на исковете е обусловено от наличието на следните предпоставки: 1/ наличието на валидно облигационно отношение, породено от договор за потребителски кредит, по силата на който ищецът има качеството на кредитодател, а ответникът - длъжник; 2/ реалното

предоставяне от кредитодателя на кредитополучателя, претендирана като главница по договора; 3/ настъпване на падежа на задължението на кредитополучателя, касаещо връщане на главницата, и 4/ неизпълнение на това задължение.

По делото се установи, че „Уникредит Булбанк“ АД и наследодателят на ответниците са били в договорни правоотношения възникнали от договор за кредитна карта тип Revolving № ****/***** г. и заемната сума е била предоставено на наследодателя на ответниците. Представеният по делото договор за кредитна карта, установява възникналото заемно правоотношение между кредитора „Уникредит Булбанк“ АД и кредитополучателя – наследодател на ответниците, по силата на което ответникът е получил кредитна карта с кредитен лимит от 500,00 лв.

Настоящият съд споделя изразеното от ищеца, че ответниците са приели мълчаливо наследството на починалия П. Т. Г. по следните съображения:

Наследството на П. Т. Г. е било открито към момента на неговата смърт – ***** г. /удостоверение за наследници, л. 61 от делото/, като от този момент неговите наследници – съпруга и дете са били призовани към наследяване, а при приемане от тяхна страна по реда на чл. 49, ал. 1 и ал. 2 ЗН на наследството на починалия П. Т. Г., встъпват в неговите права, задължения и фактически отношения считано от ***** г. /арг. чл. 48 ЗН/. Действително в съдебното производство ответниците се представляват от назначен от съда особен представител, а приемането на наследството направо или по опис и отказът от наследство са строго лични актове и **не могат да бъдат извършени** от процесуален представител, **респ. от особен представител в производство по чл. 51 ЗН**. С оглед необходимост от лична преценка на лицето за изрично или мълчаливо приемане на наследството по чл. 49, ал. 1 и 2 ЗН и липсата на представителна власт на особения представител да извършва валидни разпоредителни действия с материалноправен ефект от името и за сметка на представлявания, още повече действия, свързани с личността на представлявания, на още по-голямо основание особеният представител, назначен по реда на чл. 47, ал. 6 ГПК, не е легитимиран и да се позовава на нормата на чл. 49 ЗН в настоящото исково производство, по което представляваният е посочен като длъжник /така

определение № 315/23.06.2015 г. на ВКС по ч.гр.д. № 3092/2015 г., I г.о., решение № 260403/02.03.2023 г. на Софийски градски съд по в.гр. д.№ 4357/2021 г./.

Следва обаче да се посочи и следното - приемането на наследството е едностранен акт, с който наследникът изявява волята си да го придобие. Начините за приемане на наследството са посочени в закона. Приемането на наследството е изрично или мълчаливо. Изричното приемане се извършва с писмено изявление до районния съдия по местооткрИ.е на наследството, като се вписва в особена за това книга – чл. 49, ал. 1 ЗН. Мълчаливо приемане има, когато наследникът извърши действия, които несъмнено предполагат намерението му да приеме наследството и които той не би имал право да извърши, освен в качеството си на наследник – чл. 49, ал. 2 ЗН. Съгласно разпоредбата на чл. 49, ал. 2 ЗН, мълчаливо приемане има, когато наследникът извършва действия, които несъмнено предполагат намерението му да приеме наследството и които той не би имал право да извърши, освен в качеството си на наследник, т.е. съгласно чл. 49, ал. 2 ЗН приемане на наследство има във всички случаи, в които призованият да наследи е извършил действие, което несъмнено предполага неговото приемане, като преценката за правната същност и последици от така извършеното действие във всички случаи следва да се извършва конкретно, при отчитане волята и намерението на извършилото действието лице. Тези фактически или правни действия на наследника могат да са различни по вид и във всеки конкретен случай съдът извършва преценка дали те са израз на волята на наследника да приеме наследството /така **решение № 395/04.11.2010 г. на ВКС по гр.д. № 309/2010 г., II г.о., решение № 535/02.09.2011 г. на ВКС по гр.д. № 92/2010 г., II г.о. решение № 2357/09.05.2023 г. на Софийски градски съд по в.гр.д. № 11198/2022 г./**. Същевременно, в практиката се извършва разграничение между действията по мълчаливо приемане на наследството от действията по временно управление на чуждо имущество и действията по обикновено управление на наследствените имоти, целящи запазването им /чл. 58 ЗН/. Приемането на наследството следва да се изрази в активни действия, които водят до промяна в наследственото имущество – **прехвърляне**, изменение, ограничаване, погасяване или прекратяване на права и задължения на наследодателя /вж. и Тълкувателно решение № 91/01.10.1974 г. на ВС по гр.д. № 63/74 г., ОСГК/.

В конкретния случай, настоящият съд намира, че в хода на съдебното производство се установиха конкретни действия по прехвърляне /по смисъла на Тълкувателно решение № 91/01.10.1974 г. на ВС по гр.д. № 63/74 г., ОСГК/ на двамата ответници, които са били извършени от тях в качеството им на наследници, а именно сключен от тях договор за покупко-продажба на притежаваната от техния наследодател приживе 1/2 ид. част от недвижим имот /вж. нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № ***** г., л. 62-63 от делото/ обективизирана в нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № ***** г. /л.64-66 от делото/, като дори ответникът Т. Г., който е бил непълнолетен към 2016 г. е получил съдебно разрешение /вж. определение № ***** г. на Старозагорски районен съд по ч.гр.д. № 5259/2014 г., с което се разрешава тази сделка/, т.е. **налице е разпореждане чрез договор за покупко-продажба с наследствено имущество извършено през 2016 г.** Освен това с определение № 2778/02.10.2014 г. на Старозагорски районен съд по ч.гр.д. № 4204/2014 г. съдът е дал разрешение на непълнолетния към 2014 г. Т. Г. със съгласието на своята майка Д. Г. да изтегли парична сума от детски влог и да закрие сметката.

Основният спорен въпрос по делото, с оглед единственото формулирано възражение в отговора на исковата молба, е свързан с наличието или не на изтекла погасителна давност за процесните вземания. Настоящият съд споделя изразеното в особения представител на ответниците, че процесните вземания са действително погасени по давност и възражението за изтекла погасителна давност както по отношение на главницата, така и по отношение на обезщетението за забава **е основателно** по следните съображения:

1/ По отношение на главницата по договора за кредитна карта от ***** г.

Погасителната давност е сложен юридически факт, състоящ се от два елемента: бездействие на титуляра на правото и изтичане на определен период от време. Началото на давностния срок е деня, от който вземането е станало изискуемо – чл. 114, ал. 1 ЗЗД. **В случая това е датата на предсрочната изискуемост, а ако тя не е била надлежно обявена това е датата на изтичане срока на договора, тъй като в решение №**

50173/13.10.2022 г. на ВКС по гр.д. № 4674/2021 г., III г.о., решение № 38/26.03.2019 г. на ВКС по т.д. № 1157/2018 г., II т.о., решение № 28/05.04.2012 г. на ВКС по гр.д. № 523/2011 г., III г.о., също в практиката на Старозагорски окръжен съд обективизирана в решение № 302/08.11.2022 г. на Старозагорски окръжен съд по в.т.д. № 365/2022 г., решение № 193/26.07.2022 г. на Старозагорски окръжен съд по в.т.д. № 167/2022 г., решение № 173/05.07.2022 г. на Старозагорски окръжен съд по в.т.д. № 61/2022 г., решение № 41/23.02.2022 г. на Старозагорски окръжен съд по в.т.д. № 1278/2021 г. е прието, че уговореното между страните връщане на предоставена в заем /кредит/ сума на вноски не превръща този договор в такъв за периодични платежи, а представлява уговорка за изпълнение на задължението на части. Това становище съответства изцяло и на дадените с Тълкувателно решение № 3/18.05.2012 г. на ВКС по т.д. № 3/2011 г., ОСГТК задължителни разяснения относно съдържанието на понятието „периодични плащания“ по смисъла на чл. 111, б. „в“ ЗЗД. По отношение на договора за кредит това изискване не е налице, тъй като нито задължението на банката-кредитор за предоставяне на уговорената сума, нито задължението на длъжника за връщането ѝ, е повтарящо се. Връщането на предоставената за ползване сума на погасителни вноски представлява по своята същност изпълнение на основното задължение на длъжника на части /чл. 66 ЗЗД/. Ето защо, приложима по отношение на това задължение е общата 5-годишна давност по чл. 110 ЗЗД, **изчислена от датата на уговорения краен срок за погасяване на кредита**, а не кратката 3-годишна давност по чл. 111, б. „в“ ЗЗД, изчислена от датата на падежа на отделните погасителни вноски. Това становище бе изцяло потвърдено и закрепено с **Тълкувателно решение № 5/21.01.2022 г. на ВКС по т.д. № 5/2019 г., ОСГТК** /така и решение № 302/08.11.2022 г. на Старозагорски окръжен съд по в.т.д. № 365/2022 г./, в което ясно се сочи, че при постигнато съгласие плащането на дължимата сума да е разделено на погасителни вноски с падежи на определени дати, отделните вноски не стават автоматично сбор от отделни, периодично дължими плащания. Задължението продължава да бъде само едно и крайният срок за погасяването му е падежът на последната разсрочена вноска или моментът, в който е обявена предсрочната изискуемост, т.е. крайния падеж на задължението е този момент от който започва да тече погасителната давност /становището, че началният момент, от който започва да тече давностният

срок за вземания за главница по погасителни вноски по договор за банков кредит е моментът на изискуемостта на съответната вноска, а не крайният падеж е изоставено с посоченото Тълкувателно решение № 5/21.01.2022 г. на ВКС по т.д. № 5/2019 г., ОСГТК/.

По отношение на предсрочната изискуемост на задълженията по договора за кредитна карта, **която ищецът определя на ***** г.** се установи по делото, че от обективна страна са налице условията за предсрочна изискуемост на кредита по чл. 13.1, чл. 13.1.1, чл. 13.2.1 и чл. 13.2.6 от договора за кредитна карта, като настъпва автоматично прекратяване на договора и обявяване на неговата предсрочна изискуемост, без да е необходимо кредитодателят да изпраща на длъжника уведомление, покана, предизвестие или други. Не са установени обаче условията за настъпването на предсрочната изискуемост от субективна страна по отношение на наследодателя на ответниците по делото /който към датата на просрочията на вноските м. октомври 2014 г. вече е бил починал през м. март 2014 г./. В случая обаче това обстоятелство е без значение, тъй като договорът за кредитна карта е сключен на ***** г., като неговият срок е **две години** – изрично в т. 4.2 и т. 4.3 от договора е посочено, че срокът на действие на договора, респ. кредитния лимит е до 30.11.2010 г., т.е. към датата на подаване на исковата молба /30.08.2022 г./ срокът на договора е изтекъл. Действително ищецът твърди в исковата молба, че срокът на договора е бил продължен съгласно възможността на чл. 10.2 от договора едностранно от ищеца до ***** г., но няма представени каквито и да било доказателства за това продължаване, още повече, че съгласно чл. 10.2 от договора на която се позовава ищеца предвижда продължаването да е с нов двугодишен период, т.е. всъщност би трябвало да са налице **три продължавания на договора за кредитна карта. Отделно от това към дата ***** г.** когато би трябвало да е последното продължаване на договора за кредитна карта с нови две години наследодателят на ответниците вече е бил починал през м. март. 2014 г. В тази връзка разпоредбата на чл. 13.1.6 от договора за кредитна карта урежда отговорност за наследниците при смърт на картодържателя единствено за изискуемите вноски, като не предвижда тяхно встъпване в договорното правоотношение още повече, че такова встъпване би било възможно едва след предаване на кредитна карта с ПИН код съгласно Раздел I от договора за кредитна карта – „Предмет и цена на договора“.

Всичко изложено води до извод, че началото на погасителната давност ще бъде броено или **от ***** г.** /датата на изтичане на първоначалния двугодишен срок на договора – при липса на представени доказателства от ищеца за неговото продължаване/ или ако все пак се приеме продължаването му на три пъти с нови двугодишни периоди до ***** г. считано от датата на изискуемостта на съответните вноски - последната е от **м. декември 2014 г.**, тъй като съгласно разпоредбата на чл. 13.1.6 от договора за кредитна карта наследниците на оправомощения картодържател отговарят единствено за изискуеми вноски и не предвижда тяхно встъпване в договорното правоотношение още повече, че такова встъпване би било възможно едва след предаване на кредитна карта с ПИН код съгласно Раздел I от договора за кредитна карта – „Предмет и цена на договора“. **Независимо коя от двете дати ще се приеме** то до датата на подаването на исковата молба ***** г. са изминали повече от пет години /в първия случай считано от ***** г. – 11 години и 11 месеца, а във втория считано от м. декември 2014 г. – седем години и осем месеца/. **Дори обаче да се приеме**, че срокът на договора за кредитна карта е продължаван от ищеца на три пъти с нови две години, т.е. до ***** г. /макар, че ищецът съгласно изричната уговорка на 10.2. от договора вр. т. 1 от Общи положения на ОУ има правото да продължи договора за нов двугодишен период, което право може да бъде упражнено само веднъж/еднократно/, за което обстоятелство както се каза няма доказателства и от двете страни по делото, **се стига до същия правен резултат.** От дата ***** г. /крайния срок на договора според ищеца/ до 30.08.2022 г. са изминали пет години и девет месеца.

В обобщение - давностният срок за вземането за връщане на заетата сума е петгодишен и тече от датата на изискуемостта му /чл. 114, ал. 1 ЗЗД/. независимо кой момент ще се приеме за настъпване на изискуемостта /краен срок на договора за кредитна карта, вкл. предсрочна изискуемост/, т.е. настъпване на падежа на всички парични задължения по договора – **1/ 30.11.2010 г. /крайния срок на договора/, 2/ м. декември 2014 г. / изискуемост на последната вноска, вноските са с период м. октомври - м. декември 2014 г./ или 3/ ***** г. краен срок на договора за кредитна карта според ищеца, то всякога към датата на подаване на исковата молба 30.08.2022 г./ ще са изтекли повече от пет години.**

Ищецът не може да се ползва и от поканата за доброволно изпълнение от ***** г. отправена до наследодателя на ответниците най-малкото поради **три причини** – **1/** поканата за доброволно изпълнение не е била изобщо получена от наследодателя на ответниците, тъй като същият е починал още към 2014 г. /вж. писмени доказателства, л. 17-19 от делото и л. 61 от делото/, т.е. отправена е до несъществуващ правен субект без правоспособност и дееспособност, **2/** покана до наследниците не е била отправяна – дори преди образуване на съдебното производство ищецът не е знаел кои са тези наследници и **3/** поканата за доброволно изпълнение по своята правна същност не е от естество да прекъсне течението на погасителната давност **дори когато е отправена в рамките на образувано изпълнително производство /в настоящия случай е отправена извънсъдебна покана, което дори не покрива изискванията на чл. 116 ЗЗД/** – така изрично т. 10 от Тълкувателно решение № 2/26.06.2015 г. на ВКС по т.д. № 2/2013 г., ОСГТК, в което се сочи, че не са изпълнителни действия и не прекъсват давността образуването на изпълнително дело /когато молбата не съдържа искане за прилагане на конкретни изпълнителни действия/, **изпращането и връчването на покана за доброволно изпълнение**, проучването на имуществото на длъжника, извършването на справки.

Не е налице и признание на дълга по смисъла на чл. 116, б. „а“ ЗЗД и Тълкувателно решение № 4/14.10.2022 г. на ВКС по т.д. № 4/2019 г., ОСГТК, тъй като нито се твърди от ищеца, нито има доказателства за наличие на изявления или действия както на наследодателя на ответниците /което е и невъзможно по отношение на П. Т. Г., тъй като наследодателят на ответниците е починал /м. март 2014 г./ преди настъпване на изискуемостта на незаплатените погасителни вноски /за месеците октомври, ноември и декември 2014 г./, така и на самите ответници, с които да се признава вземането.

2/ По отношение на обезщетението за забава /лихва за забава/ по договора за кредитна карта за периода ***** г. – 24.08.2022 г.

На основание чл. 119 ЗЗД с погасяването на главното вземане по давност се погасяват и акцесорните вземания, произтичащи от него, т.е. това са вземанията за лихва, неустойка, задатък и обезпечителните права /залог, ипотека и поръчителство - решение № 285/06.10.2015 г. на ВКС по гр.д. №

1953/2015 г., IV г.о., решение № 25/27.03.2013 г. на ВКС по т.д. № 1198/2011 г., I т.о., решение № 147/23.07.2012 г. на ВКС по гр.д. № 627/2011 г., III г.о. решение № 221/22.02.2012 г. на ВКС по т.д. № 1161/2010 г., II т.о, решение № 38/23.02.2011 г. на ВКС по гр.д. № 276/2010 г., III г.о./. Ето защо, по отношение на изцяло погасените по давност вземания за главница по договора за кредитна карта от ***** г. не се дължи обезщетение за забава /лихва за забава/ за периода ***** г. – 24.08.2022 г., на основание чл. 119 ЗЗД, тъй като задължението за лихви върху погасената по давност главница се явява също погасено по давност /чл. 119 ЗЗД/.

Всичко изложено води до правен извод за неоснователност на предявените от ищеца искови претенции, които следва да бъдат отхвърлени изцяло.

С оглед изхода на правния спор, неоснователно се явява искането на ищеца за присъждане на направените в настоящото производство разноски, а на основание чл. 78, ал. 3 ГПК ищецът дължи на ответниците направените от тях разноски. Доколкото по делото не са представяни доказателства за направени такива от назначения особен представител, разноски не следва да бъдат присъждани.

Така мотивиран и на основание чл. 235, ал. 1 ГПК, **Старозагорски районен съд,**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ обективно и субективно съединените осъдителни искове с правно основание чл. 9, ал. 1 ЗПК вр. чл. 430, ал.1 ТЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД предявени от „Уникредит Булбанк“ АД, ЕИК: 831919536, със седалище и адрес на управление гр. София, пл. „Света Неделя“ № 7 против Д. П. Г., ЕГН: ***** и Т. П. Г., ЕГН: ***** двамата с адрес: гр. ***** за заплащане на **общо** дължими суми по Договор № **** за Кредитна карта тип Revolving от ***** г. в **общ** размер на 172,84 лв. главница и 190,91 лв. обезщетение за забава за периода от ***** г. до 24.08.2022 г., както следва: **1/** по отношение на **ответника Д. П. Г.** за заплащане на сумата от 86,42 лв. представляваща 1/2 част от дължима главница /172,84 лв./, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното плащане, и сумата в

размер на 95,46 лв. представляваща 1/2 част от дължими лихви за забава по договора за кредит за периода от ***** г. до 24.08.2022 г. /190,91 лв./ и **2/** по отношение на **ответника Т. П. Г.** за заплащане на сумата от 86,42 лв. представляваща 1/2 част от дължима главница /172,84 лв./, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от датата на подаване на исковата молба до окончателното плащане, и сумата в размер на 95,46 лв. представляваща 1/2 част от дължими лихви за забава по договора за кредит за периода от ***** г. до 24.08.2022 г. /190,91 лв./, **като неоснователни**, поради погасяването им по давност, на основание чл. 110 вр. чл. 114, ал. 1 ЗЗД - досежно главните икове /главница/ и чл. 119 ЗЗД - досежно акцесорните /обезщетение/лихва за забава/.

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред Старозагорския окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

На основание чл. 7, ал. 2 ГПК, на страните да се връчи препис от решението.

Съдия при Районен съд – Стара Загора: _____